

۲۰۱۹/۰۴/۰۴

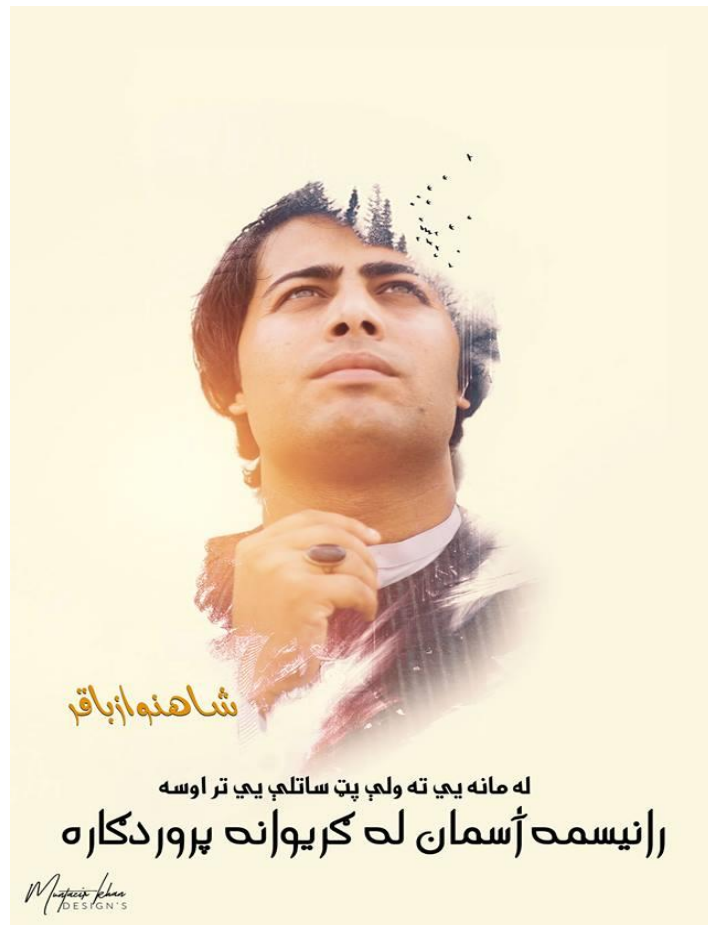

آصف بهاند

یو شاعر، یو بادشاه

«زما د ډېر خپلي قام بادشاه خبره واوره!»

(خو شیبې له شاه نواز باقر سره)

گوټې مې د لسو نه یوولس شوي
دومره مې وعدي د چا شمارلي دي

غسل مې د اوښکو ورته ورکړلو
تا چي کوم خطونه رالېږلي دي

تړی به په ټول عمر کي نه شمه
ستا د بېلتانه زهر مې څکلي دي

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

شاه نواز باقر د پښتو ژبې ځوان شاعر دی، د خپل عمر په دریمه لسيزه کې ژوند کوي، د **تاند** د رپوټ له مخې: «شاه نواز باقر په ۱۹۹۴ کال کې زېږېدلی او اصلاً د ننگرهار ولایت د هسکې مېنې ولسوالۍ اوسېدونکی دی چې دا وخت د پښتونخوا په کوهاب ولسوالۍ کې ژوند کوي.»

باقر په دې لړ عمر کې داسې شاعري کوي چې د کلماتو په پیلو کې د جادو تر بریده رسېدلی دی، کلمات داسې څنگ په څنگ سره ږدي او سره پيې بي چې لوستونکي ورته هک حیران شي. باقر د گل و بلبل او ظاهري مینې شاعر نه دی، دی په ریښتیا د خلکو په درد خور او د ټولني له نیمگړتیاوو نه با خبره دي او دا هر څه په خپل شعر کې په هنرمندانه ډول انځوروي او حللاري ورته بڼي.

د شاه نواز باقر د ژوند او شاعرۍ په باب تر اوسه د نظر خاوندانو او منتقدینو دومره څه نه دي لیکلي، یوازې څو خواره واره توصیفي نظریات، یوه نیمه مقاله او د شاه نواز باقر د ژوند او شاعرۍ په باب د دوو مونو گرافونو سرلیکونه زما له نظره تېر شوي دي:

– په ۱۳۹۵ کال کې د سید جمال‌الدین افغان پوهنتون فارغ ښاغلي رحیم الله هجران له خوا د «شاه نواز باقر ژوند او شاعري» تر سرلیک لاندې یو مونو گراف لیکل شوی،

– په ۱۳۹۶ کال کې د کندهار پوهنتون فارغ اسدالله خادم له لوري د «د شاه نواز باقر په اشعارو کې مردفه قافیه» تر سر لیک لاندې مونوگراف تحریر شوی دی.

مگر اشعار یې په ډېره پیمانه په ټولنیزو شبکو او ویبساتونو کې خپاره شوي دي.

تر هغې اندازې چې د باقر شعرونه زما له نظره تېر شوي دي ما په خورا مینه لوستي دي، او د هغو له لوستنې نه په لنډه توگه ویلای شم چې:

د باقر شاعري د ده له عمر نه وړاندې پل ایښی دی او ډېر بڼه یې هم ایښی دی، بڼه مطبوظ او استواره پل اوچتوي. باقر خپل فکر د داسې تورو او کلماتو په لوبو کې له نویو تشبیهاتو، استعارو، کنایو، تخیل او تخییل سره وړاندې کوي چې د تکرار څرک یا په کې نه شته او که چېرې وي هم، ډېر به لږ او په نشت حساب وي. که په همدې ډول پرمخ ولاړ شي، زه ډاډه یم چې په اوسنۍ پښتو شاعرۍ کې به له تورو نه نوې او ښکلې مانې اوچتې کړي او نوی ریکارډ ټینګ کړي.

ما په ۲۰۱۶ کال کې د باقر د یو بیت:

**«کورجوړوم په کې کرم د قلمونو ونې
کور جوړوم ورته راوړم د کتابونو څښتی»**

له یو بیت نه په الهام سره د **«کور جوړوم نښلوم د نوي نسل کورۍ»** تر سر لیک لاندې یو شعر ولیکه او هماغه وخت مې خپور کړ.

د شاه نواز باقر ملگرو، همخولو او همفکره انډېوالانو، د ده په توصیف کې په ټولنیزو شبکو کې ډېر څه لیکلي دي چې دی له هغه نه هم په ډېرو ارزې. د ښاغلي انجنیر ستانه میر زهیر په قلم مې یوه لیکنه چېرې تر سترگو شوه چې د باقر د شاعرۍ په باب یې خپل نظر څرگند کړی و. د هغې **لیکنې** په یوه برخه کې داسې راغلي دي:

«زما په نظر باقر په کم عمر کې د سترې مشاهدې څښتن دی، طبیعت ته په خورا ځیرکۍ گوري، ناخوالی او خوښی دواړه تری را اخلي او بیا تری دخپل شعر امیل په داسې هنري انداز کې جوړوي چې په لوستلو یې ورته، ډیری نوم وتلي شاعران گوته په غاښ پاتی دي.»

د شهنواز باقر د شعر یو کمال دا هم دی چې هغه په خپل شعر کې، دپخوانیو شاعرانو کلیشه او سولیدلی کلمی، پاس په تاحچه ایښي دي، هغه چې هرڅه لیکي په نوی بڼه یې لیکي، اوس خو درویشت کلن ځوان دی، نه پوهیږم چې په پاخه عمر کې به، د حمزه بابا په پل به پل کېږدي او که یو گام به تری مخکې لاړ شي، دا قضاوت به د باقر راتلونکی ته پریږدو.»

بیا مې د ښاغلي خالد حافظ د باقر د شاعرۍ په باب څه له نظره تېر شول. هلته **داسې** ویل شوي و:

«دباقر شعر خپل یو خاص جذبه ا ځانگړي احساس لري چې اوریدلي یې دهر چا په زرونو باندې منگولې خښوي، باقر می دشعر په نړۍ کې خاص ملگري دی، با وجود ددې چې دده ښه شاعری او شعر یې زما په زړه کې بلکې دتولو د ادب دمینوالو په زړه کې خاص ځای خپل کړی...»

ددې شعر او دده عمر چې څوک ترینه خبره نه وي یا چا خپله نه وي لیدلي، نو هیڅ باور نکوي چې پدې کم عمر کې دې یو څوک داسې پنځوني او دملغرو په شان بیتونه دي ویلي وي دده خاص استعداد او لایقات دده یوه مهمه ځانگړنه ده.

شهنواز باقر که څه هم ځانته د غزل سر لاري نه وایي، خو مونږ ورته دخداي ج نه ددې کاروان دسر لاري کیدلو هیله کوو، باقر ځوان گل تازه غوړیدلي غوتی ده...»

زما د مالوماتو له مخې شاه نواز باقر تر اوسه دوی شعري ټولگې خپرې کړې دي:

– د هوا سترگو کې شگې،

– پنځم موسم.

«د هوا سترگو کې شگې» نومې ټولگې یې د ۱۳۹۶ کال کې غوره مطبوعاتي جایزه هم گټلې ده. په هغه وخت کې تاند داسې لیکلي وو:

«تاند – ځوان شاعر شاه نواز باقر د خپلې لومړۍ شعري ټولگې «د هوا سترگو کې شگې» په پنځولو سره د افغانستان د اطلاعاتو او کلتور وزارت د ۱۳۹۶ کال غوره جایزه وگټله.»

ما د دې لنډې څېړنې په پای کې د شاه نواز باقر د کلام داسې بېلگه درنو لوستونکو ته غوره کړې ده چې دې د هېواد له واکمن بادشاه (رئیس جمهور) سره غږېږي، د ولس او ټولني ستونزې ورته بیانوي او د دردونو د مداوا هیله ورته کوي.

ما دا شعر د ده په خپل غږ کې د دکلمې شوې ویديو له مخې لیکلی دی، که چېرې کومه وړه تېروتنه رانه شوې وي، لومړی له ښاغلي شاه نواز باقر نه ښننه غواړم او بیا له درنو لوستونکو نه. دا هم شعر:

زما د ډېر خپلي قام بادشاه خبره واوړه!

د خپل بي وسه وطن، بیا تاته اختیار درکوو
واک د خپل کلي د رکوو، هم یې د ښار درکوو
حقدار دي بولو، بیا په لاس کې اقتدار درکوو
د یو بدلون په صداقت لوی افتخار درکوو
درپسې ځو روان یو، لقب د سالار درکوو
رسی د عدل و د انصاف تاته د دار درکوو
د حوصلي دوا اوس هم لکه بیمار درکوو
د مینې حق دی، درجه درته د پلار درکوو

باچا خبره واوړه!

زما د ډېر خپلي قام بادشاه خبره واوړه!

پر دې سپیڅلي مقدسه خاوره جنگ ولي دی؟
د دې حالاتو په قفس کې ولس تنگ ولي دی؟
د دې ښایسته وطن تصویر داسې بدرنگ ولي دی؟
د هر سړي لاس په دې خپلو وینو رنگ ولي دی؟
هر یو وگړی د دې وران وطن ملنگ ولي دی؟
د محبت نه د نفرت قد دومره دنگ ولي دی؟

د پاڼو شمیره: له 3 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

د هر سړي سره د خوف سيوري تر څنگ ولي دي؟
د قلمونو څو ګو ګو کړي دومره زنگ ولي دي؟
پر دې سپيڅلي مقدسه خاوره جنګ ولي دي؟

زما د ډېر ځپلي قام بادشاه خبره واوره!

ستا په ځولي کي اچوو د اميدونو تخم
درنه ضايع نه شي زموږ د ارمانونو تخم
په هر يو ذهن دي راخوړ ستا د فکرونو تخم
کروو به ځمکه د احساس د آفتونو تخم
ستا په ځولي کي اچوو د اميدونو تخم
لري کول غواړو له دې ځاي د اورونو تخم
هر څوک راوړي دلته د خپلو مذهبونو تخم
لاسو کي شيندو لا د امن د سوالونو تخم
په هر يو فکر دي راخوړ ستا د فکرونو تخم

زما د ډېر ځپلي قام بادشاه خبره واوره!

په تورو وريځو کي د جنګ پټ اسمان د امن
پر ځمکه جوړي کړي کوټري ماشومان د امن
ورباندي پيني کېږدي د پاسه دښمنان د امن
قسم په خدای له تندي مرو نه شته باران د امن
يوړه له ځانسره هر چا گور ته ارمان د امن
په تورو وريځو کي د جنګ پټ اسمان د امن
چي ږدي نومونه په بچو اوس افغانان د امن
ته ورته وکړه په غوږونو کي آذان د امن

زما د ډېر ځپلي قام بادشاه خبره واوره!

دا په مرميو سوري شوي دپوالونه گوري؟
دا په باروتو سوزيدلي، مکتبونو گوري؟
د بېگناه خلکو په پښو کي ځنځيرونه گوري؟
د چاله وپري نه بند شوي، مکانونه گوري؟
په هديرو کي د ژوندو خلکو، قرونه گوري؟
زخمي سجدې او شهيد شوي جوماتونه گوري؟
د خپل ولس په ډکو سترگو کي سوالونه گوري؟
په دې سوالونو کي دننه ځوابونه گوري؟

زما د ډېر ځپلي قام بادشاه خبره واوره!

د دې نظام تکميل په کار دي، بل نظام په کار دي
د دې تياري خلاف باچا جدي اقدام په کار دي
د دې سپيڅلي خاورې قدر احترام په کار دي
د نفرتونو، د جنگونو قتل عام په کار دي
د جهالت او انتشار نه انتقام په کار دي

داسې رهبر چې وي صادق، زمونږ د قام په کار دی
د ولس خوب نه شته باچا د دوی آرام په کار دی
مبارزې ته خو دې اوس ایله دوام په کار دی

زما د ډېر خپلي قام بادشاه خبره واوړه!

د دې وران شوي وطن درد خپل کره احسان به دې وي
که چیرته لارې د نجیب غوندي ارمان به دې وي

پای